

- членами, з іншої сторони (редакція від 30.11.2015 р.). URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011 (дата звернення: 21.10.2020).
3. Про туризм: Закон України від 15.09.1995 р. № 324/95-ВР (із змін., редакція від 13.08.2020 р.) URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/324/95-ВР> (дата звернення: 21.10.2020).
4. Про особисте селянське господарство: Закон України від 15.05.2003 р. № 742-IV (із змін., редакція від 15.08.2020 р.). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/742-15> (дата звернення: 21.10.2020).
5. Про зайнятість: Закон України від 05.07.2012 р. № 5067-VI (із змін., редакція від 18.07.2020 р.). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5067-17> (дата звернення: 20.10.2020).
6. Про прийняття за основу проекту Закону України про внесення змін до Закону України «Про особисте селянське господарство» щодо розвитку сільського зеленого туризму: Постанова Верховної Ради України від 23.05.2017 р. № 2062-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2062-19> (дата звернення: 20.10.2020).
7. План заходів Міністерства аграрної політики та продовольства України щодо розвитку сільського зеленого та еногастрономічного туризму на сільських територіях на період до 2020 року: Наказ Міністерства аграрної політики та продовольства України від 17.04.2019 р. № 216. URL: <https://agro.me.gov.ua/ua/npa/pro-zatverdzhennya-planu-zahodiv-ministerstva-agrarnoyi-politiki-ta-prodovolstva-ukrayini-shchodo-rozvitku-silskogo-zelenogo> (дата звернення: 21.10.2020).

УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ МІСТОБУДІВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

О.О. Бондаренко, студентка 2 курсу Філософського факультету

О.А. Зубчик, д. н. з державного управління, доцент кафедри Державного управління

Київський Національний університет імені Тараса Шевченка

Часи формування ринкових відносин характеризуються динамічними змінами в соціально-економічному, політико-правовому житті України, впливають на інвестиційний клімат, зумовлюють екологічні чинники. Це призводить до змін в складі суб'єктів містобудівної діяльності, їх взаємодії, змінюються акценти у містобудівному управлінні.

У країні триває реформа з децентралізації. На місця передаються ресурси і повноваження. Населені пункти, об'єднані територіальні громади отримали додаткові ресурси для свого розвитку. Це дає можливість створювати інфраструктурні об'єкти, комфортне середовище. Зараз реформатори підійшли до етапу коли проведення подальших дій адміністративно-територіальної

реформи зупиняється через неврегульованість в державній політиці відносин саме в сфері містобудівної діяльності. Держава має створити злагоджену та результативну структуру публічного управління у цій сфері, що зводиться до створення ефективних фінансово-економічних, організаційних механізмів, узгодженої правової бази для розвитку містобудівної діяльності. Це стане поштовхом для розвитку економіки, покращання інвестиційного клімату, розбудови міст; забудовники отримуватимуть прибутки, громадяни – високі стандарти проживання (комфортне і безпечне середовище), долатиметься корупція у публічному просторі.

Для досягнення позитивних результатів зазначеної державної політики потрібен системний підхід до впорядкування відносин у сфері містобудівного розвитку, створення балансу різних інтересів, які існують у суспільстві. Нерідко трапляються випадки коли органи місцевого самоврядування мотивуючи свої дії бажанням сприяти підприємництву фактично руйнують усталене розпланування населених пунктів, традиційне історичне середовище, позбавляючи їх неповторного обличчя, застосовують необґрунтоване ущільнення забудови погіршуючи забезпечення жителів об'єктами обслуговування; забудовують природні території, що призводить до знищення екосистеми.

Через відсутність спрямованої політики в містобудуванні, виникає хаотична забудова в містах, поява чужорідних оточенню будівель, створюється позбавлений комфорту нездоровий простір. Зволікання громадських потреб призводить до соціального напруження в суспільстві, посилює кризу довіри до влади.

Згідно із визначенням «містобудівна діяльність», яке наведено у ст. 1 Закону України «Про основи містобудування», то це «...діяльність державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій, громадян, об'єднань громадян по створенню та підтриманню повноцінного життєвого середовища, ...».

Управління у сфері містобудівної діяльності включає в себе трьох-рівневу систему планування територій (планування територій на державному, регіональному і місцевому рівнях); врахування державних інтересів, аналіз стану впровадження містобудівної документації; здійснення кваліфікаційного оцінювання; впровадження нормативної бази і ув'язку її з міжнародними стандартами; контроль у сфері будівництва (виконання будівельного законодавства, дотримання будівельних норм, містобудівної документації, вихідних даних, проектною документації).

Управління у сфері містобудівної діяльності потребує комплексної оцінки питань, що стосуються просторового розвитку територій (всіх трьох рівнів) і будівництва та відповідно участі всіх суб'єктів містобудівного процесу. Систему публічного управління у сфері містобудівної діяльності потрібно змінити в напрямку повноти і можливості отримання інформації про містобудівну діяльність; посилення участі громадського суспільства під час прийняття рішень із розвитку територій; виключення корупційних ризиків;

надання переваги діяльності в сфері захисту культурного надбання та навколишнього природного середовища; спрощення у проходженні дозвільних процедур, їх автоматизація.

Література

1. Про основи містобудування : Закон України від 16 листопада 1992 р. № 2780. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2780-12#Text> (дата звернення: 14.11.2020).

ВІДОБРАЖЕННЯ РОЗВИТКУ ЖИТЛОВОГО ГОСПОДАРСТВА В БЮДЖЕТНОМУ ПРОЦЕСІ МІСТА

Г.А. Введенська, магістр спеціальності «Публічне управління та адміністрування»

Н.В. Волкова, к. наук з держ. упр., доцент, доцент кафедри маркетингу та міжнародного менеджменту

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара

Бюджетний процес на місцевому рівні має бути націлений на планування доходів і видатків таким чином, щоб забезпечити соціально-економічний розвиток населеного пункту, району, регіону. Важливе значення в економіці кожного населеного пункту займає житлово-комунальне господарство як багатогалузевий комплекс життєзабезпечення його мешканців. Органи місцевого самоврядування мають власні (самоврядні) повноваження щодо управління об'єктами житлово-комунального господарства, що перебувають у комунальній власності відповідних територіальних громад, забезпечення їх належного утримання та ефективної експлуатації, необхідного рівня та якості послуг населенню (ст. 30 закону України «Про місцеве самоврядування в Україні»).

Житлова галузь країни потребує впровадження нових механізмів управління, термінових заходів щодо його реформування, оздоровлення як на національному, так і на місцевому рівнях, запровадження стратегічного управління в цій галузі [1].

Згідно чинного закону України «Про житлово-комунальні послуги» від 09.11.2017 № 2189-VIII до повноважень органів місцевого самоврядування належать: затвердження та виконання місцевих програм у сфері житлово-комунального господарства, участь у розробленні та виконанні відповідних державних і регіональних програм. За цим законом мешканці багатоквартирних будинків повинні визначитися з формою управління будинком. Тим мешканцям житлових будинків, які не визначилися з формою управління, виконавчий комітет міської ради призначає управителя, що пройшов конкурсний відбір. Діяльність управителя спрямована на надання послуг із управління